

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Tomasz Borowczak

Ławnicy: Marzena Walczak, Mirosława Kasprzak – Zdon

Protokolant: staż. Magdalena Górecka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań - Grunwald w Poznaniu Artura Matkowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 września 2019r.

sprawy B. L., syna R. i R. z domu B., urodzonego w dniu (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w okresie od czerwca 2018r. do 31 stycznia 2019r., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w P. na ul. (...), podrobił polskie pieniądze ustalone jako prawny środek płatniczy w ilości 237 sztuk falsyfikatów banknotów o nominale 100 zł i serii nr (...) oraz serii nr (...), a następnie 150 sztuk tak podrobionych banknotów wprowadził do obiegu płacąc nimi w sklepach na terenie P., S., T. P., K. i (...), uzyskując z tego tytułu korzyść majątkową w kwocie 15.000 zł i czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu

tj. o czyn z art.310§1 i §2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

**1) Oskarżonego uznaje za winnego przestępstwa z art.310§1 i §2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany i za to na podstawie art.310§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. w zw. z art.57§2 k.k. w zw. z art.60§1 i §6 pkt.2 k.k. wymierza mu karę
4 (czterech) lat pozbawienia wolności.**

2) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz. 19.50 dnia 31 stycznia 2019r. do godz. 16.05 dnia 30 kwietnia 2019r..

3) Na podstawie art.45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych.

4) na podstawie art.316§1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych w sprawie dowodów rzeczowych w postaci podrobionych banknotów, kart z wydrukowanymi banknotami oraz drukarki-skanera marki B. (opisanych w wykazach dowodów rzeczowych k.121-122, 590 akt sprawy)

5) Na podstawie art.624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych.

SSO Tomasz Borowczak

Mirosława Kasprzak – Zdon Marzena Walczak

Uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 września 2019r., sygn. akt III K 363/19 w zakresie rozstrzygnięcia o karze (zgodnie z wnioskami złożonymi przez Prokuratora oraz obrońcę oskarżonego B. L.).

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art.53§1 i §2 k.k., art.54§1 k.k. oraz art.115§2 k.k. **kwestię wymiaru kary** (pkt.1 oraz 2 części rozstrzygającej wyroku) za przypisane oskarżonemu B. L. przestępstwo, jako okoliczności obciążające Sąd potraktował:

- karalność oskarżonego za przestępstwa; w szczególności nie sposób jest nie dostrzec, że wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu skazujący B. L. w sprawie III K 687/17 został wydany w dniu 27 kwietnia 2018, uprawomocnił się 6 czerwca 2018r., zaś właśnie w czerwcu 2018r. oskarżony rozpoczął przestępczy proceder związany z fałszerstwem pieniędzy i wprowadzaniem ich do obrotu; zestawienie tych dat prowadzi do niepokojącego wniosku, że kontakt z sądem nie wywarł na B. L. wręcz żadnego wrażenia, a łagodność wymierzonej mu wówczas kary (7 miesięcy ograniczenia wolności) wywołała bądź umocniła przekonanie oskarżonego co do jego bezkarności;
- działanie czynem o charakterze ciągłym z art.12§1 k.k.;
- ustalenie, że z przypisanego przestępstwa oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu w ujęciu art.65§1 k.k. – okoliczność ta winna być traktowana jako obciążająca na równi z działaniem w warunkach art.64§2 k.k.; nadmienić należy, iż obrona pierwotnie negowała działanie oskarżonego w warunkach art.65§1 k.k., ale ostatecznie - uwzględniając zakres złożonego przez obrońcę wniosku o pisemne uzasadnienie wyroku - stwierdzić należy, że zgodziła z rozstrzygnięciem w tym zakresie.

Okolicznościami łagodzącymi były zaś:

- postawa procesowa oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, podjął współpracę z organami ścigania składając wyjaśnienia i opisując w nich poszczególne zachowania będące przedmiotem postępowania oraz wyraził skruchę; okoliczności tej nie należało w ocenie Sądu deprecjonować tylko przez sam fakt ujęcia B. L. „na gorącym uczynku” wprowadzenia do obrotu jednego podrobionego banknotu, albowiem w swych wyjaśnieniach oskarżony szczerze opisał całość swojego przestępczego zachowania; w orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że pełne i konsekwentne przyznanie się do winy oraz szczerza skrucha zawsze powinny wpływać łagodząco na wymiar kary (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2005r., sygn. akt IV KK 160/05, LEX nr 157196, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 lutego 2007r., sygn. akt II AKa 171/06, LEX nr 269349, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 24 czerwca 2009r., sygn. akt II AKa 116/09, LEX nr 530766); warto w tym miejscu dodać, że pierwotne negowanie przez oskarżonego działania w warunkach art.65§1 k.k. wynikało raczej ze specyficznego rozumienia przez B. L. znaczenia „stałego źródła dochodu”;
- prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia przez oskarżonego, który kontynuuje naukę,
- pozytywną opinię, jaką cieszy się oskarżony w swoim środowisku lokalnym,
- wiek oskarżonego – status sprawcy młodocianego nakazywał szczególny nacisk położyć (art.54§1 k.k.) na dyrektywę prewencji indywidualnej w jej aspekcie wychowawczym.

Zbrodnia przypisana B. L. zagrożona jest karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 5 alb karze 25 lat pozbawienia wolności (art.310§1 k.k.). Działanie oskarżonego w warunkach art.65§1 k.k. uprawniało Sąd do nadzwyczajnego obostrzenia kary, z drugiej zaś strony status młodocianego uprawniał do zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Zgodnie z art.57§2 k.k. w sytuacji zbiegu podstaw nadzwyczajnego złagodzenia i obostrzenia sąd mógł zastosować albo jedną albo drugą instytucję.

Uwzględniając stwierdzony bilans okoliczności łagodzących i obciążających zdaniem Sądu należało stwierdzić, że karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości zbrodni przypisanej oskarżonemu B. L. będzie kara 4 lat pozbawienia wolności. Jest to kara na tyle surowa, by spełnić swe cele, a jednocześnie sprawiedliwa i adekwatna do stopnia winy oskarżonego. Wnioskowana przez obrońcę B. L. kara 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności, pomijając nawet okoliczność, iż była niemożliwa do wymierzenia (1/3 kary 5 lat pozbawienia wolności to 1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności), nie uwzględniałaby należycie istnienia licznych okoliczności obciążających oskarżonego. Z drugiej strony wnioskowana przez Prokuratora kara 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności razila zdaniem Sądu swoją surowością względem młodocianego sprawcy, który szczerze przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa i bynajmniej nie zmierzała w ocenie Sądu do osiągnięcia celu, który winien być najważniejszy przy wymierzaniu kary sprawcy młodocianemu.

Zgodnie z art.63§1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci tymczasowego aresztowania w okresie od godz. 19.50 dnia 31 stycznia 2019r. do godz. 16.05 dnia 30 kwietnia 2019r. (pkt.2 części rozstrzygającej wyroku).

SSO Tomasz Borowczak

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:
Prokuratorowi
obrońcy oskarżonego
3. przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub z apelacją.

Poznań, dnia 30 września 2019r.

SSO Tomasz Borowczak